

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. София, 10.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6445** по описа за **2021** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на адв. Е. А., като пълномощник на К. П. Т. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ №20122769 от 25.05.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 121^{-ви} състав, по н.а.х. дело №14419/2020г.

Касаторът претендира за неправилност на съдебното решение като постановено в нарушение на материалния и на процесуалния закон. Поддържа, че Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) и Наказателното постановление (НП) са издадени въз основа на негоден официален документ, а именно – Протокол за пътнотранспортно произшествие (ПТП) от 20.08.2020г., в който има задрасквания с химикал, заличаване с коректор, поправяне, при което не може да се стигне да еднозначен извод кое е лицето, управлявало мотоциклета при настъпване на ПТП. Смята, че сочената като нарушена разпоредба на чл. 6, т. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е обща и бланкетна, като е налице и несъответствие между изложената от наказващия орган фактология, дадената правна квалификация и наложеното наказание. Твърди, че диспозицията на възприетата от наказващия орган разпоредба на чл.6, ал.1 ЗДвП, която повелява, че участниците в движението следва да съобразяват поведението си с пътните знаци и маркировката не е конкретизирана чрез

разпоредба от Наредба №18/23.07.2001г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци и/или друг подзаконов нормативен акт. Изтъква, че в АУАН и НП невярно е отразена фактическата обстановка по случая. Претендира, че не е извършил нарушение, тъй като първо се е убедил, че от дясната му страна няма движещи се автомобили по [улица], а намиращите се от лявата му страна два броя автомобили били с подаден светлинен сигнал „десен мигач“. Изяснява, че АУАН и НП не се ползват с доказателствена стойност в съдебното производство. Твърди се, че по делото не е доказан по безспорен начин какъв е механизмът на ПТП и смята, че вината за настъпването му е на водача на мотоциклета, който е навлязъл в лентата за насрещно движение, изпреварвайки намиращите се пред него и подали десен мигач МПС в участък с ограничена видимост и с несъобразена скорост. Счита, че показанията на свидетелите Х. не се потвърждават от нито едно от останалите доказателства по делото. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено НП № 20-4332-015376 от 27.08.2020 г., издадено от началник група, отдел „Пътна полиция“ към СДВР. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Ответникът - СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ (СДВР), Отдел „Пътна полиция“, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор Ю. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №20-4332-015376/27.08.2020г., на касатора К. П. Т. е наложено административно наказание - „глоба“, в размер на 200 (двеста) лева, на основание чл.179, ал.2 във връзка с чл.179, ал.1, т.5, предл. 1^{во} и 2^{по} ЗДвП, за това, че на 20.08.2020г., около 08:50 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], управлява лек автомобил „Шевролет К.“ с държавен контролен номер (ДК №) СА2695МС, като на кръстовището с [улица], при наличието на пътен знак „Б-2“, не пропуска и реализира пътнотранспортно произшествие (ПТП) с движещият се отляво по [улица]мотоциклет „Х. ЦБР“ с държавен контролен номер (ДК №) СА1526К, с което е нарушил разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП.

С процесния съдебен акт е ПОТВЪРДЕНО НП №20-4332-015376/ 27.08.2020г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП ясно и недвусмислено е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът Т. е извършил вмененото му нарушение на чл.6, т.1 ЗДвП, във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му

отговорност.

Тези изводи се споделят изцяло от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 121^{-ви} с-в.

С разпоредбата на чл.6, т.1 ЗДвП е въведено задължение за участниците в движението да съобразяват своето поведение със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. В процесния случай е безспорно установено с приетите писмени и гласни доказателства, че на посочените в АУАН време и място, касаторът Т. при движение с лек автомобил „Шевролет К.“ от [улица]към [улица], на кръстовището с [улица], при наличието на пътен знак „Б-2“, не пропуска и реализира ПТП с движещият се отляво по [улица]мотоциклет „Х. ЦБР“ с ДК [рег.номер на МПС] .

Констатираното нарушение е подведено под санкционната норма на чл. 179, ал. 2 ЗДвП, която предвижда наказание за водач на моторно превозно средство, който поради движение с несъобразена скорост, неспазване на дистанция или някое от изрично посочените в ал. 1 нарушения причини пътнотранспортно произшествие – в случая това по т. 5, предл. 1^{-во} и 2^{-ро} ЗДвП: водач, който не спазва предписанието на пътните знаци, пътната маркировка и другите средства за сигнализиране, правилата за предимство, за разминаване, за изпреварване или за заобикаляне, ако от това е създадена непосредствена опасност за движението. В цитираните разпоредби е разписан фактическият състав на нарушението, който като се реализира при кумулативно осъществяване на ПТП, обуславя налагането на административно наказание във вид и размер по ал. 2 на чл. 179 ЗДвП. В случая не само е създадена непосредствена опасност за движението по смисъла на чл. 179, ал. 1, т. 5 ЗДвП, а е реализирано ПТП по смисъла на чл. 179, ал. 2 ЗДвП. Правилно административнонаказващият орган е възприел, че са осъществени всички елементи от фактическия състав на нарушението – при управлението на лек автомобил водачът, при наличието на пътен знак „Б-2“ не пропуска и реализира ПТП с движещия се по пътя с предимство от ляво мотоциклет. Съгласно чл. 45, ал. 2 от Правилника за прилагане на ЗДвП пътен знак „Б-2“ означава – „С.! Пропусни движещите се по пътя с предимство!“ Спор по отношение на поставените знаци и регулирането на движението по [улица], по [улица]с посока на движение от [улица]и по самия [улица], няма. Горното е отразено в собственоръчно попълнените декларации от участниците в ПТП, скицата, от която се установява механизмът на ПТП, сведения от свидетел и Докладна записка. Т. е поставил подписа си върху така цитираните документи, удостоверяващи реализираното ПТП в резултат на неспазването на пътен знак, който изрично указва да се спре и да се пропуснат движещите се по пътя с предимство.

Несъстоятелни са твърденията на касатора, че с поведението си, като е предприел изпреварване и е навлязъл в лентата за насрещно движение, мотоциклетистът е довел до реализирането на ПТП. Дори и да се установи противоправност на поведението и съпричиняване на ПТП от другия водач (за каквито не са събрани доказателства), то следва да се има предвид, че тези обстоятелства биха се изследвали в хода на друго административно-наказателно производство срещу последния. Настоящият съдебен състав намира, че преди да

премине водачът на автомобила е длъжен да се убеди и да направи всичко възможно да осигури предимство на движещия се в едно от платната мотоциклет, така че да предотврати възникването на ПТП. По делото няма спор, че касаторът се е движел по път без предимство, навлизайки в път с предимство, като при подобно движение е реализирал ПТП. Следователно, независимо от скоростта, с която се е движил, и това че е спрял на съответния пътен знак, каквито доводи излага, касаторът като водач на автомобил е бил длъжен да пропусне движещия се по пътя с предимство мотоциклет, та дори и след извършването от негова страна на маневра „изпреварване“ на изчакващи с подаден десен мигач автомобили. Водачът на другото ППС е продължавал да се движи по път с предимство и касаторът е бил длъжен да не отнема същото при никакви обстоятелства. Ограничената видимост не е обстоятелство, което позволява отнемането на предимството.

Следва да се има предвид че, съгласно приложимата норма на чл. 189, ал. 2 ЗДвП редовно съставеният АУАН има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното. В процесния случай, актосъставителят и свидетелят, посочен в АУАН са се подписали под съдържащите се в него констатации относно установените факти при извършване на нарушението. Настоящата съдебна инстанция приема, че първостепенният съд е провел съдебно следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Съдът е установил, чрез допустимите от закона доказателства и доказателствени средства дали е извършено административното нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В тази връзка следва да се има предвид, че касаторът не е ангажирал доказателства, оборващи по категоричен начин констатациите в АУАН и свидетелските показания. Описаният от разпитаните пред СРС свидетели механизъм на ПТП изцяло съответства на щетите, получени по автомобила на касатора – „предна броня, ролбар“, а на мотоциклета – „десен спойлер и други“.

Настоящият съдебен състав намира, че разпоредбата на чл. 6, т. 1 ЗДвП ясно разписва правилото за поведение като налага участниците в движението да съобразяват поведението си със сигналите на длъжностните лица, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата, както и със светлинните сигнали, с пътните знаци и с пътната маркировка. При наличието на правна регламентация в закон не е необходимо да се дава правна квалификация на нарушението и по подзаконовни нормативни актове. Наредба № 18 от 23.07.2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци определя видовете пътни знаци и другите средства за сигнализиране на пътищата, както и условията, редът и правилата за тяхното използване за организиране на движението по пътищата, отворени за обществено ползване, но задължението на водачите да се съобразяват с пътните знаци и пътната маркировка произтича именно от чл. 6, т. 1 от закона.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} Касационен състав

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №20122769 от 25.05.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН
СЪД, Наказателно отделение, 121^{-ви} състав, по н.а.х. дело №14419/2020г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.